

عنوان مقاله:

گونه شناسی مطالعات جدید اسماعیلی و ضرورت تحقیق در تاریخ نگاری آنان

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ نگری و تاریخ نگاری، دوره 31، شماره 28 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

علی بابایی سیاب - استادیار گروه تاریخ، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

تحقیقات جدید در حوزه تاریخ و منابع تاریخ اسماعیلیان به ویژه پس از نخستین دهه های قرن بیستم میلادی که با کشف و شناسایی گسترده آثار مولفان اسماعیلی مذهب همراه بود، سیر صعودی داشته است که تا به امروز نیز ادامه دارد. کشف و شناسایی مجموعه های پرشمار منابع اسماعیلی، محققان این حوزه را با طیف وسیعی از نسخ خطی بکر مواجه کرد که نیازمند تصحیح، تحقیق و ترجمه بودند. مرحله دیگری از این تحول، بازخوانی تاریخ اسماعیلیان و جوانب مختلف سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، مذهبی، فقهی و کلامی این فرقه بود که تا پیش از آن بر اساس روایتی نسبتاً یک جانبه از منابع اهل سنت به نگارش درآمده بود و اینک با مراجعه هم زمان به منابع پرشمار اسماعیلی در معرض نقد و بازنگری قرار می گرفتند. در این میان، تاریخ نگاری اسماعیلیان موضوع کمتر پژوهش مستقلی بوده است. تحقیقات جدید در حوزه تاریخ نگاری اسماعیلیان از دو جهت حائز اهمیت است: جهت نخست، شناسایی، تصحیح و معرفی منابع تاریخ نگارانه اسماعیلی و جهت دوم، استفاده از این منابع در بازخوانی تاریخ اسماعیلیان است. در جهت نخست، محققان این حوزه، کارهای پژوهشی درخوری را انجام داده اند، اما در حوزه بازخوانی تاریخ اسماعیلیان بر اساس منابع مکشوف، اقدام خاصی صورت نگرفته است. در این مقاله با انتخاب روشی تاریخی تحلیلی درصدد پاسخ گویی به این پرسش اساسی هستیم که تا چه اندازه بی توجهی به منابع تاریخ نگارانه اسماعیلی در ارائه تصویری نادرست از تاریخ سیاسی - مذهبی این فرقه موثر بوده است.

کلمات کلیدی:

مطالعات اسماعیلی، محققان اسماعیلی، منابع اسماعیلی، تاریخ نگاری اسماعیلیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1615318>

